

- สาระ:** ลุกๆที่แสนหวาน โลกนี้จะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นอย่าผูกหัวใจของลูกไว้กับโลกนี้ จดจำดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่มีใครในโลกที่จะมีโชคเท่ากับลูกๆที่ยากจน?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆที่ยากจนได้กลายเป็นลูกโดยตรงของพ่อซึ่งลูกๆได้รับมรดกของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพียงลูกๆที่ยากจนเท่านั้นที่เรียนสิ่งนี้ แม้ว่าคนรวยจะเรียนสิ่งนี้เพียงเล็กน้อย พวกเขา ก็แทบจะไม่สามารถจดจำพ่อ ในเวลาสุดท้ายลูกๆจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ดังนั้นลูกคือผู้ที่มีโชคที่สุด
- เพลง:** ผู้คำจุนของหัวใจไม่ควรถูกตัดขาด

โอมชานติ พ่ออธิบายกับลูกๆ และลูกๆเข้าใจว่าโลกนี้จะกลายเป็นสุสานอย่างแท้จริง เมื่อก่อนโลกนี้คือดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าและเวลานี้โลกนี้กลับมามากกว่าที่ลูกเรียกว่าสุสาน ทุกคนต้องถูกฝังอยู่ในสุสานนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกฝัง นั่นคือทุกสิ่งทุกอย่างจะกลายเป็นฝุ่น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไร โลกไม่รู้สิ่งนี้ บางคนในต่างประเทศตระหนักดีว่าเวลานี้ดูเหมือนว่าถึงเวลาแล้วที่ทุกสิ่งจะถูกฝัง ลูกๆรู้ว่าบาปของเราผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าได้มาอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าหากลูกๆผูกหัวใจของลูกกับสุสานนี้ลูกจะสัมผัสกับการสูญเสีย เวลาลูกได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่ลูกได้รับเมื่อวงจรที่แล้ว สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆในทุกย่างก้าว เพราะสิ่งนี้คือ “มานมานะบาฟ” ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ไม่มีดินแดนอื่นใดกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า นี่คือการโอฬารตระการตาของมายาราวิน ทั้งหมดนี้จะคงดำเนินต่อไปอีกสักกระยะหนึ่ง นี่คือการแสดงปลอมๆ มายาไม่จริงและร่างกายก็ไม่จริง ทั้งหมดนี้คือความโอฬารตระการตาของเวลาสุดท้าย เมื่อเห็นสิ่งทั้งหมดนี้ผู้คนคิดว่าเวลานี้เป็นสวรรค์และมันเคยเป็นนรกมาก่อน พวกเขา ยังคงสร้างตึกที่ใหญ่โตต่อไป การแสดงทั้งหมดนี้เกิดขึ้นมาเมื่อ 100 ปีที่ผ่านมา โทรศัพท ไฟฟ้า เครื่องบิน ฯลฯ ทั้งหมดได้รับการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา มีการโชว์อย่างมาก! เหตุนี้เองพวกเขาคิดว่าเวลานี้คือสวรรค์ เดลีเก่าเป็นเช่นไร? เวลานั้นดูว่าเขาสร้างนิวเดลีได้ดีแค่ไหน! พวกเขาแม้กระทั่งตั้งชื่อว่า “นิวเดลี” บาบู คานธีจี ต้องการมีโลกใหม่ อาณาจักรของราม ดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า นี่เป็นความโอฬารตระการตาเพียงชั่วคราว พวกเขาสร้างอาคารที่ใหญ่โตและน้ำพุ ฯลฯ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าสวรรค์ปลอมๆเป็นระยะเวลาชั่วคราว ลูกๆรู้ว่าสถานที่นี้ไม่ได้ลูกเรียกว่าสวรรค์ นี่ลูกเรียกว่านรก มีแม้กระทั่งการแสดงของนรก นี่คือการแสดงเพียงชั่วคราว เวลานั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะจบสิ้น เวลานั้นพ่อพูดกับลูกๆ ประการแรกจดจำดินแดนแห่งความสงบ มนุษย์ทั้งหมดแสวงหาความสงบ พวกเขาสามารถพบความสงบได้ที่ไหน? ทั้งโลกตั้งคำถามว่า: จะสามารถมีความสงบในโลกนี้ได้ได้อย่างไร? มนุษย์ไม่รู้สิ่งนั้น ในความเป็นจริง เราทั้งหมดคือผู้ที่อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เราดวงวิญญาณอยู่อย่างมีความสงบในดินแดนแห่งความสงบและแล้วเรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้อะไร เวลาลูกกำลังทำความพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคนว่าเวลานี้ลูกดวงวิญญาณจะไปบ้านของลูกดินแดนแห่งความสงบ ไม่สามารถมีเรื่องของความสงบที่นี้ นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลาลูกๆได้รับความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว ผู้คนของโลกไม่รู้สิ่งใดเลย สิ่งนั้นเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก พ่ออธิบายว่าผู้ก่อตั้งศาสนามาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาได้อย่างไรด้วยเช่นกัน เวลานั้นมีผู้คนมากมายในโลก มีผู้คนมากมายในบาร์ตเท่านั้น เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์มีความมั่งคั่งมากและไม่มีศาสนาอื่น ลูกๆได้รับการทำให้สดชื่นทุกวัน จดจำระลึกถึงพ่อและมรดก สิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไปบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน พวกเขาขึ้นขึ้นไปข้างบนเพื่อจดจำระลึกถึงพระเจ้าเสมอ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าหรืออัลลาห์อยู่บนนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีอะไรเกิดขึ้นด้วยการจดจำระลึกถึงท่านในลักษณะนั้น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาจะได้ประโยชน์อย่างไรด้วยการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่รู้ว่าความสัมพันธ์ของพวกเขากับท่านคืออะไร ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ พวกเขาร้องเรียกหา “โธ ราม!” เป็นดวงวิญญาณที่จดจำ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าความสงบและความสุขคืออะไร เวลานั้นได้เข้ามาอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วว่าลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว ดังนั้นเหตุใดจึงมีความทุกข์? ลูกได้รับมรดกของความสุขของลูกอย่างสม่ำเสมอจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในรูปแบบ พระเจ้าคือพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ, ผู้ก่อตั้งสวรรค์ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ศาสนาเทพถูก

ก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน สวรรค์จะได้รับการก่อตั้งในยุคทองได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้คนของศาสนาอื่นไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เพียงพอที่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้นที่อธิบายว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปถูกก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร โดยการพูดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นยาวนานนับแสนปี พวกเขาทำให้มันห่างไกลออกไปมาก ลูกๆต้องอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ เคยมีอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์ในบารัต ผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไรหรือเมื่อใด พวกเขาเพียงแต่พูดว่าพวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง ผู้คนไปและร้องขออยู่เบื้องหน้าของภาพลักษณ์ของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับบางสิ่งเป็นระยะเวลาชั่วคราว แม้กระทั่งผู้ที่ให้ทานหรือทำบุญก็ได้รับผลบางอย่างเป็นระยะเวลาชั่วคราว หัวหน้าสภาหมู่บ้านที่ยากจน (ปัญญาต์) จะมีความสุขมากพอๆกับหัวหน้าสภาหมู่บ้านที่ร่ำรวย แม้แต่ผู้ที่ยากจนก็คิดว่าตนเองมีความสุขมาก ดูสถานที่ที่คนยากจนในบอมเบย์อาศัยอยู่สิ! ลูกๆเข้าใจว่าไม่ว่าใครจะเป็นมหาเศรษฐีมากแค่ไหนเขาก็ยังไม่มีความสุข ลูกจะพูดว่าไม่มีใครอื่นโชคดีเท่าลูกอีกแล้ว เราเป็นของพ่อโดยตรงจากผู้ที่เราได้รับมรดกของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บุคคลที่มีชื่อเสียงไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ผู้ที่ยากจนกลายเป็นผู้มั่งคั่ง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นจะยังคงอยู่โดยปราศจากความรู้นี้ พวกเขาอาจจะศึกษาเล็กน้อย แต่พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะถูกฝังในสุสาน ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าธุรกิจ ฯลฯ ที่ลูกทำอยู่ในเวลานี้เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น คนมั่งคั่งสร้างบ้านพักผู้จาริกแสวงบุญ(ธรรมศาลา) ฯลฯ พวกเขาไม่ได้สร้างสิ่งเหล่านั้นเพื่อธุรกิจ หากไม่มีบ้านพักของผู้จาริกแสวงบุญแล้ว ผู้คนจะอยู่ที่ไหน? ด้วยเหตุนี้ที่คนมั่งคั่งจึงสร้างบ้านพักของผู้จาริกแสวงบุญ บ้านพักนั้นไม่ได้มีไว้ให้นักธุรกิจไปทำธุรกิจที่นั่น บ้านพักผู้จาริกแสวงบุญสร้างขึ้นในสถานที่จาริกแสวงบุญ เวลานี้ศูนย์ของลูกเป็นสถานที่ที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุด ที่ใดก็ตามที่ลูกมีศูนย์อยู่ สถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุด ที่ผู้คนจะสามารถพบความสงบและความสุข ก็ตะพาตชลาของลูกนี้ใหญ่มาก นี่คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกหาได้มากมายด้วยสิ่งนี้ นี่คือนักจาริกแสวงบุญสำหรับผู้จาริกแสวงบุญสำหรับลูกๆ ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุด ลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดเลยด้วยการไปจาริกแสวงบุญเหล่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธารับน้ำทิพย์จากที่วัดด้วยความรักอย่างมากเพราะพวกเขาเชื่อว่าด้วยการดื่มน้ำทิพย์นั้นหัวใจของเขาจะถูกทำให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามนั้นเป็นเพียงน้ำ ที่นี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดก เวลานี้ลูกกำลังได้รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โดยทั่วไปผู้คนไปที่ซางก้า และกำลังคิดว่าจำวแห่งความเป็นอมตะถ่ายทอดเรื่องราวให้กับปารวตี เหตุนี้เองพวกเขาจึงขอให้ซางก้าเติม aprons(ยาม) ของเขา ลูกกำลังเติม aprons ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่ใช่จำวแห่งความเป็นอมตะจะนั่งและถ่ายทอดเรื่องราวให้กับคนเพียงคนเดียว ต้องมีผู้คนมากมายอย่างแน่นอนและพวกเขาจะอยู่ในดินแดนแห่งความตาย ไม่จำเป็นต้องถ่ายทอดเรื่องราวในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาได้สร้างสถานที่จาริกแสวงบุญมากมายหลายแห่งที่นักบวชนักบุญและชั้นยาสี ฯลฯ ผู้คนหลายแสนคนไปที่อมาเนด (วัดที่สร้างให้แก่จำวแห่งความเป็นอมตะ) สถานที่ที่มีจำนวนผู้คนไปมากที่สุดคือกุ่มกเมล่าที่พวกเขาอาบน้ำในแม่น้ำคงคา เพราะพวกเขาเชื่อว่าเขาจะกลับมารับรู้ ในความเป็นจริงที่นี้เป็นกุ่มกเมล่า ผู้คนไปที่เมล่านั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า แต่พ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ด้วยการทำเช่นนั้น เพราะเป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่จะสามารถกลับบ้านได้ เพราะว่าถ้อยคำอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ปากของทุกคนจึงถูกตัดออกไป ดวงวิญญาณได้รับปิก ด้วยการอยู่ในโยคะดวงวิญญาณสามารถบินได้เร็วที่สุด หากดวงวิญญาณมีปัญชกรรมในอเมริกาหรือลอนดอนเขาจะบินไปที่นั่นอย่างรวดเร็วมาก ดวงวิญญาณไปถึงที่นั่นในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมเท่านั้นที่พวกเขาสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ จนกระทั่งตอนนั้นดวงวิญญาณต้องมาอยู่วงจรของการเกิดและเกิดใหม่ที่นี่ที่นี้ เช่นที่ละครยังคงดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้นดวงวิญญาณก็เช่นกัน: ดวงวิญญาณบินไปในพริบตา ไม่มีอะไรที่รวดเร็วเท่ากับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมากมายทั้งหมดจะไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณไม่ได้ใช้เวลานานจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เข้ามาในสติปัญญาของลูกๆว่าแน่นอนจะมีดวงวิญญาณน้อยนิดมากในโลกใหม่และพวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขมากที่นั่นอย่างแน่นอน จากการใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้ดวงวิญญาณเหล่านั้นกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับทั้งวงจร สติปัญญาของลูกทำงานกับสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของคนอื่นไม่ทำงานในลักษณะนี้ ประชาบิดาบรรพมาได้รับการจดจำ ลูกกลายเป็นบรรพมากุมารและกุมารีในวงจรที่แล้วเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆของประชาบิดาบรรพมา บาบากำลังก่อตั้งสวรรค์ผ่านเรา เมื่อลูกกลับมาจะมีค่าตามลำดับตามความพยายามที่ลูกทำโลกเก่าจะถูกทำลาย ตรีมูรติได้รับการจดจำที่นี่ พวกเขาเก็บรูปภาพของตรีมูรติไว้เช่นกัน ภาพลักษณ์ของชีวาไม่ได้ปรากฏในนั้น กล่าวกันว่า: การก่อตั้งผ่านบรรพมา ใครเป็นผู้ดำเนินงานนี้? ชีพบาบา การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นผ่านวิชฌ ลูกบรรพมาเวลานี้กลับมาจะมีค่าของการกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกำลังเล่นบทบาทเหล่านั้น และแล้วลูกจะเล่นบทบาทนั้นอีกครั้งหนึ่งใน

วงจรต่อไป เวลาที่ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ลูกพูดว่า: คำสั่งของบาบาคือ: “เอาชนะศัตรูของตัณหาเราจะ! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ” สิ่งนี้ง่ายมาก ลูกได้เห็นความทุกข์อย่างมากบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าจะมีความสุขเล็กๆน้อยๆอะไรก็ตามนั่นเป็นเพียงช่วงเวลาชั่วคราวเท่านั้น ผู้คนได้หนีบทบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความปรารถนาของพวกเขาได้รับการตอบสนองเป็นเวลาเพียงชั่วคราว เป็นพ่อผู้ที่ทำให้หนีผิดแก่ลูก เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในละคร ไม่ว่าจะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตแต่ละวินาทีที่ได้ถูกถ่ายไว้แล้วในละคร ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าละครเพิ่งถูกบันทึกไว้ในเวลานี้ไม่เลย ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วชั่ววินาที อย่างไรก็ตามมีนักแสดงมากมาย พวกเขาแต่ละคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลาย ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไปชั่ววินาที ฉันทาสีพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับแสง พ่ออธิบายว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณคือจุด ดวงวิญญาณที่แสงเล็กเช่นนั้นมีบทบาทของ 84 ชาติบันทึกไว้ในตัวเขา วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้ที่มาเล่นบทบาทของเขาก่อนคือผู้ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนสามารถใช้ชาติเกิดได้มากมายขนาดนั้น ความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อ พ่อกำลังทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อกำลังให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่เรา ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ในยุคทอง พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมั่งคั่ง! ผู้ที่อยู่ในบนหนทางสันโดษไม่สามารถให้พรเช่นนั้นได้ ลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อ ยุคทองและยุคเงินคือดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครรู้ว่าและแล้วมีความสุขได้อย่างไร มีสิ่งซื่อบอกว่าเทพไปสู่หนทางบาปได้อย่างไร ที่จากัดนาถบุรี พวกเขาแสดงภาพลักษณะของเทพที่สวมมงกุฎ ฯลฯ แต่พวกเขาก็สร้างภาพลักษณะที่สกรปรกด้วยเช่นกัน นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาสร้างรูปเคารพนั้นจากหินดำ ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่าเทพไปสู่หนทางแห่งบาป ที่พวกเขากลับมาเกลียดอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้ายได้อย่างไร เวลาที่ลูกรู้ว่าตามแผนของละครบารัตนั้นเคยสวยงามมากแค่ไหนและแล้วต้องกลับมาตาโมประธานอย่างไร เวลาที่ลูกได้รับความรู้ในยุคนั้นพบกัน พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ผู้เดียวนั้นเป็นทั้งสามสิ่งสำหรับลูกคือ: พ่อ ครู และ กูรูของลูก ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งลูกกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ลูกรู้ทุกสิ่ง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่ง ลูกพูดว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลาที่ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ตามลำดับกันไป พ่อสอนลูกทุกสิ่งที่พ่อรู้ ลูกบอกทุกคนด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อและคุณจะได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อให้ลูกจะสดชื่นแจ่มใสและเพื่อให้ลูกจะทำให้ผู้อื่นสดชื่นแจ่มใส จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดกและเตือนผู้อื่นให้จดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน
2. อย่าผูกหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้สุสานนี้ จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ทำให้ตนเองมีค่าของการกลายเป็นเทพ

พร: ขอให้ลูกรักษาความคิดและสติปัญญาของลูกไว้ภายใต้คำสั่งของลูก และใช้สิ่งเหล่านั้นด้วยอำนาจทางจิต วิญญาณของลูกในฐานะนายผู้ทรงอำนาจ เช่นเดียวกับที่ลูกใช้มือและเท้าทางกายภาพของลูกอย่างง่ายดายตามที่ลูกต้องการ ในทำนองเดียวกัน ลูกควรจะสามารถให้ความสนใจไปที่ความคิดของลูกและสติปัญญาของลูกเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกต้องการ สิ่งนี้รู้ว่าเป็นเช่นอำนาจทางจิตวิญญาณ เช่นที่เข้ามาสู่เสียงได้อย่างง่ายดาย ให้มีความง่ายที่จะไปเหนือเสียง ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกจะสามารถกลายกลายเป็นภาพลักษณ์ของการให้หนีผิด ดังนั้น จงทำให้การฝึกฝนนี้ง่ายดายและสม่ำเสมอ และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

คติพจน์: เมื่อสภาพดั้งเดิมของลูกมีพลัง สถานการณ์ที่ปั่นป่วนจะไม่มีอะไรในเบื้องหน้าของสิ่งนั้น

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

Achalghar (บ้านแห่งความมั่นคง) นี้คืออนุสรณ์ของสภาพที่ไม่ไหวหวั่นของลูก เช่นเดียวกับที่บิดาดาวอยู่อย่างสม่ำเสมอ และมั่นคง ลูกๆ ก็ต้องอยู่อย่างสม่ำเสมอและมั่นคงเช่นเดียวกัน เมื่อลูกหลุดหายอยู่ในความหวานชื่นของผู้เดียว ลูกจะสามารถอยู่ในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง เครื่องหมายวรรคตอนของคำถาม(?) นั้นบิดเบี้ยวที่สุด เมื่อเครื่องหมายวรรคตอนนั้นถูกเอาออกไปจากลูก ลูกจะสามารถอยู่อย่างมั่นคงบนโซ่ชะตาของละครได้อย่างต่อเนื่อง